भीत्यधं तव देवेश दामोदर । सथा सह"। प्रार्थनमन्त्रसः। "तव धानेन देवेश ! जलेऽस्मिन् खातुमुद्यतः।

लखबादाच मे पापं दामोदर। विनय्यतु" ॥

खर्छमन्तः।

"वतिनः कात्तिके मासि स्नातस्य विधिवन्मस"। खर्छं रहास देवेश । नमामि लां सरेश्वर ।" ॥ काष्ट्रीखरहे।

"ब्रतिनः कार्किके मासि खातस्य विधिवन्तम । दामोदर । ग्रहामाध्यें दनुनेन्द्रनिस्दन । ॥ निखे नैसित्तिने कृत्से कार्त्तिने पापण्येषये। महाकार्धे मया दत्तं राध्या सहितो हरे।" |*| "तिचैराचिष्य देवं खं नामोचारगापृष्वं कम्। साला स विधिना सन्धासुपास्य यहमात्रजेत्॥ उपिचयाथ देवाग्रे निक्षाय खिलकं प्रसुम्। तुषसीमाचतीपद्मागस्यपुष्पादिनाचेयेत्॥ नित्यं वैद्यावसङ्गत्या सेवेत भगवत्वाथाम्। सर्पियाचित्रं दीयं तिलतेलेन चार्चयेत् ॥ विश्रेष्ठतः नैवेद्यान्यपेयेदाचरेत्तथा। प्रवामां ख यथा शत्या एक मतादिकं वतम्"॥

तथा च पाद्मे तजेव। "धातरुखाय भीचादि कला गला जलाभये। क्रता च विधिवत् खानं ततो दामोदरार्चनम्"॥

"मीनेन भोजनं कार्यं कार्त्ति ने नतधारिया। **इतेन दीपदानं स्थात्तिलतेलेन वा प्**नः ॥ दिनस्य क्रमाक्षया वैमावानास्य सङ्गमैः। नीयतां कार्त्तिके मासि सङ्ख्यनतयालनम् ॥ चाश्विने श्रुक्षपचाख प्रारम्भो इरिवासरे। क्षय वा पौर्यमासीतः संज्ञान्ती वा तुलागमे॥ दीपदानमखराज्य दद्यादे विवासिधी। देवाचये तुलखां वा खाकाशे वा तदुत्तमम्" ॥

विश्व। "र्जतं कनकं दीपान भगिसृत्ताफकादिकम्। दामीदरख प्रीत्यधं प्रददात कार्त्तिक नरः"। खान्दे च श्रीवकााङ्गदमो हिनीसंवादे।

"न गृष्टे कार्त्तिने कुर्यादिश्रेषेश तु कार्त्तिनीम्। तीर्षेतु कार्त्तिकीं कुर्यात् सर्वयतेन माविनि!"। *॥ श्राय कार्त्तिके वर्ग्यानि ।

तजीव ब्रह्मनार्दसंवादे। ''कार्त्तिके तु विश्रेषेण राजमायां ख भन्नयन्। निष्पातान् मुनिशार्ल । यावदाञ्चतनारकी ॥ क्विकानि पटोलानि दन्तार्थं सन्धितानि च। न खजेत कार्त्तिके मासि यावदाह्रतनारकी ॥ कार्त्तिके मासि धन्नात्मा मत्यमांसं न भक्तयेत्। तजैव यलतस्याच्यं ग्रायकं ग्रीकरं तथा" ॥

বিছ।

"मराहं परम्याच परवादं पराकृताम्। सर्वदा बर्ज्येत् प्रान्तो विश्रेषेण तु कार्तिके ॥ तैनाध्यकं तथा प्रत्यां परातं कांख्यभोजनम् । कार्त्तिके वर्ज्ययस्य परिप्रश्वेतती भवेत्॥ संवातं कार्त्तिकं दृष्टा परार्त्तं यक्त बर्ज्जयेत्।

दिने दिने तु क्रक्स्य पर्न प्राप्नोति मानवः"॥

तचेव श्रीरकाष्ट्रमोहिनीसंवादे। "कार्त्तिने वर्ज्जयेत्तीनं नार्त्तिने वर्ज्जयन्मध। कार्त्तिके वर्ज्येत कांखं कार्त्तिके श्रुक्तसन्धितम् ॥ न सात्यं भचायेन्मांसं स नोम्भें नान्यदेव हि । चाखानः सभवेत् सुन् ! कार्त्तिके मांसभद्यगात्"॥ खाय श्रीराधादामोदरपजाविधिः। पाद्मे तजीव। "ततः प्रियतमा विष्णो राधिका गोपिकासु च। कार्त्तिके पजनीया च श्रीदामीदरसिवधी॥ दिनं दामें दरं कला तत्पत्नीं राधिकां तथा। कार्त्ति के प्रजनीयों तो वासो उलङ्कारभोजनेः॥ राधिकाप्रतिमां विपाः युजयेत् कार्त्तिके तु यः। तस्य तुर्धात तस्त्रीत्वै श्रीमान् दामोदरो हरिः" ॥ "दामोदराष्ट्रकं नाम स्तोतं दामोदरार्चने। निखं दामीदर्किषं पठेत सत्ववतोदितम्" ॥*॥

खय श्रीदामीदरास्त्रम्। तश्रव। "नमामीश्वरं सिबदानरूपं बसत्बाइनं गोकुले साजमानस्। यशोदाभियोल खना डावमानं पराम्ख्सवन्ततो द्रव गोप्या। हदनां मुद्धने नयुगां स्टननां कराक्षीजयमीन सातज्ञनेत्रम्। मुक्तः श्वासनमा चिरेखाङ्ग नगढ-खितयवदामोदरं भितानसम्॥ इतीहक खलीलाभिरानन्दकुरि खघोषं निमज्जन्तमाख्यापयन्तम् । तदीये शितचेष महीर्जितलं पुनः प्रेमतस्त्रां प्रतास्ति वन्दे॥ वरं देव मौद्यं न मौद्यावधिं वा न चान्यं बगोर्इं वरेशादपीइ। इदन्ते वपनीय गोपालवालं सदा में मनस्याविराक्तां किमन्यैः॥ इदन्ते मुखास्भोजमत्यन्तनीलै-र्टतं कुन्तजैः खिन्धरक्ते ख गोप्या। मुज्ञसम्बतं विम्बरताधरं मे मनस्याविरास्तामनं नचनामैः॥ नमी देव। दामोदरानना। विष्णी। प्रसीद प्रभौ । दुःखनालाव्यिमसम्। क्रपाद्विख्यातिदीनं वतानु-महायोग मामद्र में उधानिहम्सः॥ क्वेरात्मजी बद्धमुर्त्येव यद-च्या मोचिती भितामाजी करी च। तथा प्रेमभितां खकां से प्रयच्छ न मोन्ते यहाे मेऽन्ति दामोदरेह ॥ नमस्रे उस्त दासे सत्रही तिधासे लदीयोदरायाथ विश्वस्य धासे। मनो राधिकाये लदीयप्रियाये-नमो (नन्तनीनाय देवाय तुभ्यम्" ॥ * ॥ खय तत्र श्रीकृष्णादमीकृत्यम्।

षाद्मे तत्रीव । "गोवर्डने गिरी रम्ये राधानुखं प्रयं हरे।। कार्त्तिने बड्डवारुम्यां तत्र खात्या हरेः प्रियः॥

नरो भक्तो भवेदिपान्तदि तस्य प्रतोषसम ॥ यथा राधा प्रिया विष्णोक्तस्याः कुर्र प्रियं तथा। सळ्योपीव सेवैका विष्णोरत्यन्तवस्रभा"। किञ्च। तत्रेव श्रीराधिकोपाखानानी। "वन्दावनाधिपत्यच दत्तं तस्याः प्रतस्थता ।

क्रम्णेनान्यत्र देवी तु राधा बन्दावने वने ॥ तलुखे कार्त्ति काष्ट्रसः साला प्रची जनाईनः। सुबोधन्यां यथा प्रीतन्त्रया प्रीतन्त्रतो भवेतु" |*|

अथ तत्र कृषात्रयोदशीक्यम्। पाद्मे च तजेव।

कार्त्तिके क्रवापन्ते तु त्रयोदायां निशामुखे : यमदीयं विहिर्द्यादयम्खर्विनश्यति" ॥ तच मन्तः।

"म्हत्यना पाश्चदर्खाभ्यां वालः ग्र्यामलया सच् । चयोदश्यां दीपदानात् सूर्यंत्रः पीयत्रामिति"॥॥

अथ क्रषाचतुर्दशीक्रत्यम् । तत्रीव । ''चतुर्देश्यां धर्म्भराजपुत्रा कार्य्या प्रयत्नतः। स्नानमावायमं कार्यं नहेर्नरकभीक्रिः॥ चरणोदयतोऽन्यच रिक्तायां स्ताति यो नरः। तस्यान्दिनमवी धर्मी नग्रात्येव न संग्रयः"॥

खान्दे च त नैव। "कार्त्ति के क्रमापचे तु चतुर्देग्यां विधदये। खवायमेव कत्ते खं खानं नरकमीक् सिः''॥

किञ्च। पाद्मे तजैव। ''ततस्व तर्पणं कार्यं धन्मराजस्य नामभिः। जीवत्यता न कुर्वीत तर्पणं यमभीश्रयोः॥ यज्ञोपवीतिना कार्थे प्राचीनावीतिना तथा देवत्वच पिळत्वच यमस्यास्ते दिरूपता ॥ नतां यमचतुर्देश्यां यः कुर्याच्छिवसन्निधी। न तत् क्रतुश्तेनापि प्राप्यते प्रस्यभीदृशम् ॥ कुमारीवद्धकान् पञ्च तथा भीवतयोधनान्। राजस्यपालं तेन प्राप्यते नात्र संप्रयः॥ कार्त्तिक भौमवारेण चित्रा खणा चतुर्दशी। तस्या भूतेश्रमध्यर्चे गच्छेच्छिवप्रं नरः"॥

"खमावस्याचतुर्दभ्योः प्रदोषे दीपदानतः। यममार्गान्धकारेभ्या मुखते कार्त्तिके नरः"॥ *॥ चयामावास्याक्तत्वम्। पाद्मे तज्ञैव। "दिवा तच न भोक्तव्यं विना बालातुरान् जनान्। प्रदोषसमये जच्मीं प्रचयेच यथाज्ञमम्"॥

"प्रदोबसमये विपाः कर्त्तवा दीपमालिका । दीपदानात् ततः पञ्चाल्लाच्यां सप्तां प्रनोधयेत्॥ तं च्योतिः श्रीरविश्वन्द्रो विद्यत् सौवर्णतारकाः। सळ्यां च्योतियां च्योतिर्दीपच्योतिः स्थिते नमः । मन्त्रेणानेन कमलां दीपहत्ताः श्रियो दिजाः। देवीं प्रनोधयेय्स ततः कुर्युस भोजनम् ॥ प्रदोषसमये लच्चों भोजयित्वा भुनति यः। पुमान संवतसरं यावत लच्चीक्तं नैद सुच्चति" ॥#॥

श्वयामावास्यानिर्वायः। यथा निर्वायास्यते। उपवासादिव्यमावास्था प्रतिपद्यतैव याच्चा तद्ताम्।